

izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarška ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. - Dopise
podpisati in frankirati.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravništvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Pozor!

Neorganiziranci, storite čimprej svojo sveto dolžnost, posnemajte uboge vdove ter vstopite v naše vrste in pomagajte do močne enotne bojne fronte! Posnemajte po novem zakonu upokojene tovariše, ki pa so tudi naši člani, torej plačajo pa delajo za list in društvo — Novi člani plačajo 3 Din vstopnine in 12 Din članarine za pol leta vnaprej, stari člani pa samo 12 Din. — Stare položnice — Celje — še tudi veljajo.

Opozorilo!

Prijave ali izstopi iz društva in vsakovrstne agende administrativnega značaja je javiti administraciji društva upokojencev v Mariboru, a ne uredništvu v Celju, ki s tem nima posla. UREDNIŠTVO

Občni zbor

O. Z. v Ljubljani, dne 2. januarja 1927.

Dogovorjeni sestanek, ki se je vršil ob 8. uri, torej pred občnim zborom v gostilni »Košak«, je bil po stari ljubljanski navadi jako dobro obiskan. Že ob pol 9. uri nas je bilo za en skedenj: 3 Mariborčani in 1 Ljubljančan. Žive-la zavednost!

Jako slaba je bila tudi udeležba na obč. zboru, ki bi se naj začel ob 9. uri, a ga je predsednik Lilek otvoril še le ob pol 10. uri. Četudi šteje Ljubljana približno 5000 drž. nameščencev, so navzoči delegati in drugi napolnili komaj eno desetino velike magistratne dvorane.

Predsednik kakor tudi tajnik sta se v svojih govorih, kateri so vsebovali več ali manj težnje aktivnih tovarišev, jako malo prikupila mariborskim staroupokojencem. Eden kakor drugi je zaigral staro »lajlo«: »prevedbo kronskih upokojencev v dimarske«. K besedi se oglasi najprvo delegat društva drž. upokojencev in upokojenk za Slovenijo, zdaj v Mariboru ter jima je z brusil približno sledeče:

»Nehajte vendar enkrat s preved-

bo. Mariborčani smo odločni protivniki vsake prevedbe, temveč stojimo slejkoprej na neomajanem stališču izenačenja staroupokojencev z novimi.« Za prevedbo zelo vnet zastopnik prevedbe, g. Svetek, je glasom svoje zadnje izjave sicer vrgel svojo tozadevno puško v koruzo, ahi vseeno je še trdil, da bi bilo bolje nekaj kakor nič. — Čitateljem »Jutra« v vednost. — »Jutro« je namreč poročalo, da se je imenovani delegat oglašil k besedi kot »zastopnik kronskih upokojencev«. Četudi se je tisti dan — 4. t. m. — poslal stvarni popravek, ga list ni sprejel.

Članarina. Po dolgi debati se je sklenilo 1 Din članarine mesečno od vsakega člana. Visok uradnik je želel 1 Din 50 p članarine, in ker je že pred obč. zborom vedel, da ne bo prodril s svojo željo, je baje radi tega odklonil vsako izvolitev in se tudi ni udeležil obč. zbora. Kako malenkostni smo!

Tudi pri tej točki dnevnega reda je posegel naš delegat v besedo ter z ozirom na male pokojnine priporočal nizko članarino.

Pravila. Tudi ta točka je povzročila jako viharno debato, in ker prvo glasovanje, za kakor proti, ni podalo jasne slike, je g. predsednik odredil poimensko glasovanje. Vsled odločnega nastopa najmočnejših strank: Zveza poštne organizacije — 1400 članov — in UJU — 3000 članov — so bile predlagane spremembe pravil sprejete z veliko večino.

Volitve. Naše društvo je kandidiralo v odbor O. Z., ki se sedaj imenuje »Zveza drž. nameščencev za Slovenijo«, svojega I. podpredsednika, g. dr. Hubada, fin. prok. svetnik v p. in odvetnik v Ljubljani.

Ko je videl in slišal, kako malenkostni so nekateri gospodje, preklical je odločno dano oblubo, da sprejme mesto odbornika glavnega odbora, in je odšel pred začetkom volitve. Končno smo bili veseli, da je odklonil, kajti za naše društvo je bil določen 5. — zadnji — namestnik. Ker je g. Lilleg odločno izjavil, da bi izvolitve ne mogel sprejeti pod nobenim pogojem, je bil za svoje 19-letno jako uspešno organizatorično delovanje na predlog g. Svetka

v zmislu čl. 6 pravil imenovan za prvega častnega odbornika našega pokrajinskega Saveza, kar je sprejel z veseljem. In tako še ostane v naši sredini mož dela, kojega zasluge za O. Z. so nevenljive. Še mnogaja leta!

Izvoljeni so bili:

Odborniki: Gg. Bekš, Čampa, Čeh, Drol, Epih, Golob, Hočevvar, Mahkovec-Maribor, Mašič, Matjašič, Paternoster, Petročnik, Petrovčič, prof. Raič, Rus, Svetek, Stavec, dr. Stegenšek, Skulj, Zupan. Namestniki: Gg. Stibler, Kobal, Pirc, Mikek, Kopic-Maribor.

Slučajnosti. Ne samo pri tej točki dnevnega reda, ampak že tudi poprej so delegati hudo udrihali po »O. Z.«, »Našem glasu« in po »Glavnem Savezu« v Beogradu. O. Z. so očitali, da nič ne dela, da spi in ji torej ne zaupajo. »Naš glas« ni njeno glasilo, temveč »molčilo«. In tudi res. Dne 4. in 5. decembra l. l. se je vršil v Zagrebu urad. kongres. Pričakovali smo vsled tega tembolj, da prinese »Naš glas« z dne 30. nov. l. l. z debelimi črkami tiskano vabilo in drugo potrebno. Ali varali smo se. »Naš glas« je molčal in spravil naše delegate, osobito one od severa, v veliko zadrego. Niso vedeli kje (ulico) in kedaj se vrši urad. kongres, kje je kak sestanek delegatov, kje se dobe ceneja prenočišča itd. Ko smo v zadnjem trenutku vprašali Ljubljano, nam je ta poročala: »Ljublj. delegati se peljejo ob tej in tej uri, glejte, da se sestanete z njimi v Zidanem mostu; oni vam bodo povedali potrebno. Žalostna mačka! Kakšen hrup so pogнали naši listi, kako bodo obračunali z Glavnim Savezom! In kaj so storili v Zagrebu? Nič! Molčali so in dosedanji člani Glavnega Saveza, ki je bil prava vladina kulisa, ki ni nič delal in če je kedaj interveniral, je to storil na videz, sedijo še nadalje v Gl. Savezu, v tako velepomembni korporaciji. Da je Ljubljana dozdej spala, imamo dovolj dokazov.

Nadalje je prečital g. Bekš resolucijo g. Roštana, o kateri spregovorimo prihodnjic.

Iskreno želimo, da vsi neorganizirani nemudoma stopijo v naše vrste

ter tako pomagajo do tako potrebne bojne fronte.

Ob 14. uri zaključil g. predsednik občni zbor O. Z. Razšli smo se po mestu, da bi okrepčali svoje telo, ali kuhinje so bile večinoma že mrzle. Ko sem tako taval po temni Ljubljani, sem se najedel megle, ki je oblegala mesto celi dan. Podal sem se takoj na kolo-dvor ter se veselil zopet videti solnčni Maribor. V vlaku sem potem storil svojo sodbo o Ljubljančanih: »Ljubljančani nimajo smisla za skupnost, za druženje, sicer bi posamezniki ne zgubljali toliko časa — 3 dobre ure — po meglemen mestu, temveč sestali bi se v poprej določeni in obveščeni gostilni, kjer bi na toplem vsak delegat potolažil svoj želodec in spraznil kozarček cvička beli Ljubljani v pozdrav!

Dr. Kronvogel, Maribor:

O reviziji uradniškega zakona.

Kronski in dinarski staroupokojenci živimo v odločilni dobi. V Beogradu posluje posebna komisija za revizijo uradniškega zakona. Imena članov te komisije so nam poročstvo, da se bo usoda *kronskih* in *dinarskih* staroupokojencev pravično uredila. Ne prosimo od te komisije nič pretiranega, nič novega; prosimo le za to, kar nam je bilo po *osnutku uradniškega zakona že dano*. Ta osnutek je zakonodajni odbor, ki je obdelal ves uradniški zakon, brez vsega dvoma temeljito na vse strani premislil.

Na mestu je, da tukaj navedem določila tega osnutka, v kolikor se tičejo upokojencev:

Čl. 239. Sa licima, koja su penzionisana pre obnarodovanja ovog zakona postupiće se ovako:

I. Oni koji su penzionisani pre 1. avgusta 1914. godine ili koji su penzionisani po navrsteku najmanje 20 godina efektivne službe, ili koji su u času obnarodovanja ovog zakona već navršili 60 godina života, prevešće se na penzijske prinadležnosti po ovom zakonu bez revizije, prema godinama službe i prema položajima sa kojig su penzionisani.

II. Oni koji su penzionisani posle 1. avgusta 1914. godine ili koji so u času penzionisanja imali manje od 20 godina efektivne službe, ili koji su u času obnarodovanja ovog zakona imali manje od 60 godina života, imajo se podvrći reviziji u pogledu njihove sposobnosti za službu.

Reviziju će izvršiti državna lekarska komisija (čl. 108) onog državnog nadleštva, u čiju resor pripadajo. Onaj, za koga komisija nadje, da je telesno ili

duševno nesposoban za službu, prevešće se na penzijske prinadležnosti po ovom zakonu, prema godinama službe i prema položaju sa koga je penzionisan; oni, koji se nadju sposobni, pozvaće se u roku od 6 meseci od komisijskog pregleda na službu, koja odgovara njihovom položaju, u koliko bude praznih mesta. Ko se ne odazove pozivu na službu, ne prevodi se na penziju po ovom zakonu. Oni, koji se odazove i ovi, kojima u nedostatku praznih mesta nije ni upućen pozov v zakonskem roku, prevede se po ovom zakonu, prema godinama službe i prema položaju, sa kog su penzionisani. U daljem roku od 5 godina, kako se budu mesta upražnjevala, pozivaće se i oni, kojima nije poziv opućen, pa ako se ne odazovu, vrtiće se od dana kada im je stigao poziv na staru penziju, osim ko ne budu već navršili 60 godina života, odnosno ne budu spet postali nesposobni za službu, što se ima dokazati na način predpisan ovom zakonom. Posle roka od pet godina nema više revizije.

Čl. 240. Porodicama državnih službenika, kojima su porodične penzije pripale pre obnarodovanja ovog zakona, povečavaju se penzije sa 100%.

Kčerama državnih službenika, kojima je po dosadanjim zakonskim propisima porodična penzija pripadala i preko granice, koju je ovaj zakon povukao, ostaje to pravo i nadalje pod uslovima dosadanjih propisa, no sa sumom odredjenom u ovom zakonu.

Čl. 241. Penzija oficira i vojnih činovnika, koji su penzionisani pre obnarodovanja ovog zakona, odrediće se zakonom o ustrojstvu vojske.

Iz teh določil se vidi, da zakonodajni odbor ni nič razločeval upokojencev. To je bilo tudi edino pravilno; saj smo vendar vsi enakopravni državljani ene in iste države.

Kako je potem pred izglasovanjem zakona v plenumu skupšične takratna vlada in vladna večina nesocijalno zgoraj navedene člene zak. osnutka izpremenila v očitno krivico staroupokojencev, o tem bom ob priložnosti posebej poročal.

Danes prosim kot predsednik društva državnih upokojencev za Slovenijo, veleugledna komisija za revizijo uradniškega zakona naj se blagovoli usmiliti obupanih kronskih in dinarskih staroupokojencev: Razlikovanje med staro- in novoupokojenci naj preneha. Slučaj, da je bil uradnik umirovljen pred 31. 7. 1923. vendar ne sme tako kruto poseči v njegovo usodo. Naša prošnja ne pomeni *težke* in *trajne obremenitve državnih financ*; saj se število staroupokojencev neprenehoma krči, v kratkih letih bodo *popolnoma izginili*.

Izvlaček iz zapisnika

II. izrednega občnega zbora dne 19. t. m.

Poročilo generala Lesiča o uradniškem kongresu v Zagrebu.

Z veliko napetostjo in pazljivostjo sledo zborovalci poročevalčevim temeljitim, zanimivim izvajanjem, za kar je žel ponovne gromovite aplavze.

Svoje poročilo konča s temi-le besedami:

»Mnogo naših upokojenih tovarišev (ic) ter vdov, ki so željno pričakovali pomoči iz Beograda, je predčasno umrlo deloma vsled boleznii, ker niso imeli zdravniške pomoči, deloma vsled izredno neznosne bede, deloma so se v skrajnem obupu sami usmrtili. Ti so naši *mučeniki*, ki so na stare dni zapuščeni od svoje delodajalke, mnogo trpehi na duši in telesu, menda zato, ker so po 40 in več let zvesto izpolnjevali svoje dolžnosti.

Ker se nikdo ne gane, ampak čaka, da tudi sicer še malobrojni bedneži izginejo iz te solzne doline in tako sami spravijo s sveta to pereče pokojniško vprašanje, stavim sledeči predlog: V vseh župnijah, kjer biva večje število upokojencev, se čita istega dne — dan se bo še le določil — za naše *mučenike sv. maša zadušnica*, katere se udeleže vsi upokojenci (ke), vdove in sirote. Obenem se to žalostno dejstvo demonstrativno objavi v vseh večjih jugoslovanskih časopisih. Ako tudi ta naša izjava najde gluha ušesa, nastopimo pravno pot.« Predstojeci predlog je bil sprejet z burnim aplavzom, ki ni hotel končati.

„Grazer Tagespost“

z dne 4. jan. 1927 prinaša članek, ki se prestavljen v slovenščino glasi takole:

Obraavnave uradniških organizacij s finančnim ministrstvom radi razdelitve v proračunu za leto 1927, predvidenega zneska od šest milijonov šilingov v svrhu izenačenja prejemkov staroupokojencev z novimi so zaključene. Od teh milijonov šilingov so prejeli staroupokojenci 4.2 milijona in staroupokojenci železnice 1.8 milijonov šilingov, ki se razdelijo ravnomerno. — Prejemki železniških upokojencev se torej zvišajo za 2.5%. Oni dobijo z 12% zvišanjem, koje je bilo priznано pri zadnjih obraavnava h vsem javnim nameščencem republike od 1. januarja naprej, skupni povišek od 15% pokojninskih prejemkov.

Pri drugih državnih upokojencih je razdelitev drugačna, ker se upokojencem v starosti od 65 let naprej, iz-

enači pokojnina z ono novih upokojencev. Radi tega tvorijo te doklade prvi korak k popolnemu izenačenju staroupokojencev z novimi.

Ker vidimo iz tega članka, da se mala, v vojni oslabela Avstrijska republika zavzema za svoje upokojence, ki jih ima mnogo več kot naša država, smemo upati, da tudi nam na pomoč priskoči, predno ugriznemo v črno zemljo.

Italijanski drž. upokojenci.

Tržaška »Edinost« prinaša z dne 21. januarja 1927 sledeči članek: Poviški pokojnin državnim upokojencem. V bližnji bodočnosti bodo objavljene tabele o poviških pokojnin državnim upokojencem.

Po novih pobožjskih, ki so bili izvedeni med 30. jun. 1926, se je dvignila povprečna višina pokojnin od 1635 na 3029 lir. Tabele o poviških so že v tisku in računski dvor je pred nekoliko tedni pričel z delom glede revizije pokojnin. Čim bo to delo dokončano, bodo državni upokojenci pričeli prejemati svoje poviške.

Umrljivost ubogih naših upokojencev vsled pomanjkanja in dramatični prizori upokojencev v življenju do sedaj niso hasnili; morda pa bode ta notica zdravila one, ki imajo sveto dolžnost, da skrbijo za nas.

Nade jugosl. upokojencev.

List »Jutro« z dne 5. jan. 1927 je prinesel sledeči članek:

»Srečno in veselo novo leto je voščil naš novi finančni minister vsem upokojencem s tem, da je v svojem ekspezeju postavil zahtevo po redukciji penzij. Najbolje bo pač, da začne pri kronskih penzionistih, ker se tem itak ne izplača hoditi po penzijo, ki je samo za en dan življenja. Ti radikali pač znajo sukati svoje ljudi. Pa saj ni čuda, ko pa nekateri ljudje tako tišijo v njih »štalce«. Pri njih je pač tako, da dajejo svojim priganjačem ostanke od pojedine, za druge pa se ne zmenijo. E, pa bo že enkrat konec te radikalne gradbije!«

Tu se špegljaj grešna duša, kaj vse te še čaka. — Kakor je iz gornjih dveh člankov razvidno, se trudijo druge države, da pomagajo upokojencem, pri nas se nam pa hoče okrniti še ta jeden košček hleba, ki ga imamo. Jadna ti majka, što smo dočekali!

Neorganizirani tovariši, pristopite v naše vrste!

Obupen klic staroupokojencev.

Ako že po urad. zakonu z dne 31. julija 1923 upokojeni drž. nameščenci pri jako skromnem življenju ne najdejo izhoda s svojimi, primeroma precej višjimi pokojninami, kaj še le naj rečejo kronski kakor tudi dinarski upokojenci (ke) v svoji skrajno neznosni bedi, ki postane naravnost obupna, ako pride bolezen v hišo! Brez vsake zdravniške pomoči mora vsled nezadostne hrane že itak oslabljeni bolnik kmalu poginiti. Ostali pa gledajo zlihujje v še hujšo bodočnost, kajti z znatno znižanimi dohodki v jeseni t. l. hudo narasli najemnini ne bodo kos, ker se jim je l. 1924. vzelo stanarinsko doklado, in vsled neznosnih davkov in draginje tudi obupani hiš. posestnik bo vrgel na cesto čez glavo zadolženo in vseh svojih dragocenosti popolnoma oropano rodbino, koje oče je zvesto služil svoji državi in redno vlagal svoje zlate kronce v ustavno zajamčeni pokojninski fond, katere kronce bi mu, vložene v kako zavarovalnico, na stare dni zasiguralo primerno življensko rento. Dajte nam zaenkrat vsaj to, kar nam je zasigural prvotno pravični § 239. osnutka urad. zakona z dne 31. julija 1923, in kar naši mlajši tovariši že tudi uživajo. Primerjajte osnutek z zakonom! Usodepoln datum, razlikovanje upokojencev pred in po 31. juliju 1923 naj preneha! Svetovni škandal je, da se godi ta nečuvna krivica samo še v naši sicer bogati, a v jako neznosnih razmerah se nahajajoči državi, koje ogromna večina državljanov je vsled tega skrajno nezadovoljna.

Zveza drž. nameščencev za Slovenijo.

Br. 2/1927. V Ljubljani, 10. I. 1927.

Vsem pri podpisani Zvezi včlanjenim strokovnim organizacijam, poverjeništvom, sekcijam, pododborom, okrožnim skupinam itd.

Glavni Savez drž. činovnika i službenika u Beogradu nam je poslal okrožnico z dne 26. decembra 1926 br. 180, v kateri zahteva izvestne podatke v svrhu točnega evidenciranja organiziranih drž. nameščencev.

Ti podatki naj bi vsebovali:

1. Najtočnejši naziv organizacije ter njen sedež.

2. Število članov po stanju 1. januarja t. l.

3. Imena, priimke, službeni značaj in stanovanje članov upravnega in nadzornega odbora.

4. Kratek, toda pregleden historijat organizacije, v katerem bo treba koncizno navesti, od kdaj organizacija obstoji in v katerem pravcu ter s kakšnim uspehom je doslej usmerjala svoje delovanje.

5. Koliko (vsaj približno) je še uradnikov (zvaničnikov, služiteljev), ki bi po svoji stroki spadali v organizacijo, pa doslej še niso organizirani.

Poleg teh podatkov zahteva Glavni Savez

6. Poimenski seznam vseh članov vseh organizacij, ki so včlanjene pri Zvezi. Ta seznam naj bi bil radi boljše

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče k aljevine SHS. — Svetovni zdravilni vredci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh želočnih in črevesnih bolezni, boleznj srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne. V pred- in posezoni znaten popust.

Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio.

Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Obavljajalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopu starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

preglednosti in enotnosti prikrojen po priloženem obrazcu.

Podatke ad 1—5 mora Zveza predložiti Glavnemu Savezu najkasneje do 20. t. m., sezname ad 6 pa do 15. februarja t. l.

Ker je Glavni Savez ob pričetku novega leta pokazal, da namerava pričeti z resnim delom, katerega pogoj je brez dvoma tudi to, da ve koliko armade ima za seboj in kakšna je ta armada, prosimo naslovne organizacije itd., da nam zahtevane podatke ad 1—5 dopošljejo vsaj do 18. t. m., poimenske sezname ad 6 pa najkasneje do 12. februarja t. l. Vsi podatki naj se sestavijo v dveh izvodih ter naj bodo pisani s strojem.

Podatki naj tvorijo posebno prilogo dopisa, tako da jo bo Zveza v unikatku odklopila ter poslala Glavnemu Savezu, duplikat pa pridržala zase.

Obenem naj organizacije že s podatki ad 1—5 dopošljejo Zvezi po en izvod svojih pravil.

Končno naprošamo naslovno organizacijo, da poravna eventualno zastalo članarino, ki znaša do 31. decembra 1926 po 1 Din 50 p, od 1. januarja 1927 dalje pa po 1 Din za vsakega člana na mesec.

Nadejamo se, da bodo vse organizacije storile točno svojo dolžnost ter s tem že takoj ob pričetku na novo usmerjenega delovanja Zveze in Glavnega Saveza utrdile svoj raison d'etre. Položnica je priložena.

S tovariškim pozdravom!

Za odbor.

Tajnik, načelnik.

* * *

Obrazec k okrožnici.
Zveze št. 2/27.

(Naziv organizacije.)

POIMENIČNI SPISAK

članova (ime organizacije)
prema stanju od 1. januarja 1927.

Tekmoči broj	Ime i prezime člana	Zv oje	Primerba
1			
2			
3			
itd.			

. . . . dne 1927.

Tajnik: M. p. Predsednik:

Tiska Zvezna tiskarna v Celju. — Odgovorna sta: za izdajatelja in uredništvo Fran Logar, za Zvezno tiskarno Milan Četina, oba v Celju.

Telefon štev. 16.

Ustanovljena 1. 1899.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
185 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
740 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKAI INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.
Lastni kamnolomi.

Podružnica
v Trbovljah.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejše do najmodernejše oblike. Zahtevajte načrte in proračune.

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.